

Bidprentje Lon Aarts

*2 mei 1911 Gastel †7 mei 1996 Budel

Wie kende er op Gastel en in Budel (en ook daarbuiten) niet Lon Aarts? Lon in zijn blauwe stofjas en met onafscheidelijke alpinopet was een bijzonder dorpsfiguur van Gastel. Hij werd als Wilhelmus Cornelis Aarts geboren op 2 mei 1911 te Gastel maar zijn roepnaam was Lon. Hij was een zoon van Dorus Aarts en Han Schoemans. Het gezin Aarts-Schoemans telde twaalf kinderen, acht jongens en vier meisjes; Lon was de tweede in de rij. Na de lagere school was het werken geblazen en als broekje van veertien jaar kon Lon in 1925 aan de slag bij Brouwerij 'de Hoop'. Als 'manusje van alles' kwam hij onder de hoede van Graad van Engelen. Tot aan zijn pensioen in 1967 heeft Lon bij de Budelse Brouwerij gewerkt. Bij gelegenheid van zijn 40-jarig dienstverband in 1965 kreeg hij een koninklijke onderscheiding.

Lon Aarts met alpinopet en blauwe stofjas.

Door zijn werk bij de brouwerij leerde hij ook zijn vrouw Lies Staals (1912-1991) kennen. Lies was kasteleinsdochter. Lon en Lies trouwden in 1940. Hun gezin telde vijf kinderen: Miet, Lien, Thei, Sjaak en Annie. De zonen Thei en Sjaak zijn in de voetsporen van hun vader getreden en zijn ook gaan werken op de brouwerij.

Op Gastel is Lon ook bekend vanwege zijn café aan de Grensweg. Van 1954 tot 1984 was hij de bijzondere kastelein van zijn eigen café 'Bie Lonne'. Naast zijn

beroep als brouwersknecht en kastelein begon Lon ook met het repareren van fietsen. Wie op zoek was naar Lon kon hem meestal vinden in zijn fietsenhok.

Lon met de bakfiets van de brouwer onderweg om de klanten te bevoorraden.

Bij Lon lag alles mudjevol in en rond het fietsenhok.

Verder is Lon ook van betekenis geweest voor het Gastelse verenigingsleven, vooral voor het Sinterklaasfeest en de carnaval.

Toen Lon en Lies niet meer zelfstandig konden wonen, zijn zij met pijn in het hart in 1984 naar Mariënburght in Budel verhuisd. Lies overleed op 10 april

Heemkundekring 'De Baronie van Cranendonck'

<https://heemkundekringcranendonck.nl>

1991. Lon overleed op 7 mei 1996, 85 jaar oud. Lon was een begrip voor Gastel en Budel.

Lon en Lies voor hun bejaardenhuisje in de Meierijstraat in Budel. 1971

De burgemeester van Mariënburcht (1991).

Heemkundekring 'De Baronie van Cranendonck'

<https://heemkundekringcranendonck.nl>

Een dankbare herinnering aan

LON AARTS

weduwnaar van
Lies Staals

Geboren te Gastel op 2 mei 1911; overleden te Budel op 7 mei 1996.

Na een plechtige uitvaartdienst in de parochiekerk van De Goede Herder hebben wij hem op de Algemene Begraafplaats te Budel te rusten gelegd op 11 mei d.o.v.

Zijn laatste woorden waren: "Ja, jong, vandaag dit, morgen da". Ook was zijn stopwoordje: "ja-ja, alles moeje mej m  ke".

Lon was een begrip voor Gastel en Budel.

Hij had heel veel kennissen en vrienden, iedereen kende hem. Hij was een echte gezelschapsmens. Hij had graag heel veel mensen om zich heen. Hij heeft heel lang in Gastel gewoond en was daar vaak degene die vele festiviteiten stimuleerde, St. Nicolaas-viering, maar vooral de Carnavalsoptocht. Daarin leefde hij zich uit in zijn eigen stijl. Bij het ouder worden heeft hij samen met zijn vrouw enige jaren gewoond in een bejaardenwoning, maar al vrij gauw zijn zij overgestapt naar 't

bejaardencentrum, vooral omdat zijn vrouw, die een paar jaar geleden is voorgedaan, niet zelfstandig meer kon blijven wonen.

Ook in Mari  nburght was hij een zeer geziene en tevreden bewoner. Hij kreeg veel bezoek. Hij had een open deur voor velen; de chocolaatjes stonden altijd klaar op tafel.

Hij was een goede mens; hij was hartelijk, vriendelijk en altijd opgewekt. Zijn gezin, maar vooral zijn kleinkinderen namen een grote plaats in bij hem. Met veel plezier volgde hij het wel en wee.

De laatste tijd zag men zijn krachten afnemen. Klagen heeft hij nooit gedaan, ook nu niet, maar iedereen zag aankomen dat zijn levenskaars aan 't opbranden was. Hij heeft nog toegeleefd naar zijn laatste verjaardag en een paar dagen later nog genoten met zijn vrienden, de maandagavondploeg; lachend noemde hij dan zijn kamer "de donkere kamer".

'n Mooier eind had hij zich niet kunnen wensen.

Plotseling, onverwacht is hij ingeslapen. Moge hij nu weer verenigd met zijn vrouw, gelukkig zijn en rusten in vrede.

Voor Uw welgemeende blijken van medeleven na het zo plotseling overlijden of Uw aanwezigheid bij het afscheid van onze zorgzame vader, schoonvader en lieve opa, danken wij U van harte.

Kinderen en kleinkinderen.

Lees ook:

[Aa-kroniek 1998 02 Lon Aarts, dorpsfiguur van Gastel door Harrie Jaspers.](#)